
Poboljšanje samozbrinjavanja kod pacijenata s tetraplegijom vježbama obrnute zrcalne vizualne iluzije

Improving self-care in tetraplegic patients by inverted-mirror therapy

Ana Čučković, Aleksandra Moslavac, Zvonimir Bunić, Saša Moslavac

Specijalna bolnica za medicinsku rehabilitaciju Varaždinske Toplice

Uvod

Rehabilitacijom promoviramo funkciju i samostalnost pacijenata s tetraplegijom. Proprioceptijske, kinestetske, taktilne, vizualne i vestibularne informacije kod pokreta ruku mogu se unaprijediti zrcalnom vizualnom iluzijom.

Cilj

Ustanoviti utjecaj obrnute zrcalne vizualne iluzije na poboljšanje funkcije ruke i šake tetraplegičara, mjereno ishodima u aktivnostima samozbrinjavanja.

Metode i ispitanici

Ispitanici su bolesnici Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju Varaždinske Toplice s tetraplegijom razine C4-C7, potpunosli AIS A-D. Isključni kriterij je nemogućnost sjedenja. Koristila se posebno konstruirana kutija (Core Interface, Hrvatska). Vježbe se provode po 5 minuta, pet puta tjedno kroz 6 tjedana. Procjena se vrši prije i nakon 6 tjedana mjernim instrumentom SCIM III – supskalom za samozbrinjavanje koja uključuje hranjenje, kupanje, oblačenje i higijenu, na skali od 0-20 bodova, gdje 0 znači potrebu za potpunom pomoći, a 20 potpunu samostalnost. Bolesnik provodi uobičajenu rehabilitaciju, i uz to vježbe pomoću obrnute zrcalne vizualne iluzije: sjedi na stolcu za vježbu (kolicima) a šake postavlja na predviđeno mjesto u kutiji sa zrcalom, gleda odraz šaka fizioterapeuta zamišljajući da su njegove, te pokušava vježbati svojim šakama.

Rezultati

U studiju je uključeno 11 bolesnika. Početni prosječni rezultat aktivnosti samozbrinjavanja mjereni supskalom SCIM III testa bio je $1,2 \pm 1,5$, a nakon terapije

7,1±6,3 (p=0,03846). Pokazano je poboljšanje aktivnosti samozbrinjavanja dodatkom vježbi obrnute zrcalne vizualne iluzije, uz rehabilitacijski program. Zasad nije formirana kontrolna skupina, no ipak pripisujemo napredak i ispitanjoj terapiji, koja u podlozi ima zrcalnu iluziju vlastite kretnje, inače paretičnih ili potpuno oduzetih šaka. Kako je i mali napredak funkcije od velike važnosti za razinu samostalnosti osobe s tetraplegijom, te post-rehabilitacijsku i doživotnu organizaciju i zahtjevnost skrbi, dodatak terapije ovog tipa, a koja u samom izvođenju nije komplicirana niti skupa, predstavlja inovaciju u rehabilitacijskoj medicini i rehabilitaciji osoba s tetraplegijom.

Rasprava/zaključak

Pacijenti na rehabilitaciji s tetraplegijom liječeni obrnutom zrcalnom vizualnom iluzijom napredovali su u aktivnostima samozbrinjavanja.

Gljučne riječi: rehabilitacija, tetraplegije, obrnuta zrcalna vizualna iluzija